

видеозаписи като изпълнител и една авторска постановка на балета "Баядерка" от Минкус от Парижката опера, която нашите зрители видяха по програмата "Медзо".

.....едва сега разбирам, че Фреди и Рудолф наистина са изпитвали чувства един към друг. Съдбата им е много тъжна - двама души откриват един в друг общата съдба, която скоро ще ги сполети. Когато хората знаят, че си болен, малко или много се отдръпват от теб и започват да странят от теб. Но когато откриеш човек със същата съдба, същото бъдеще, ти се чувстваш съвсем малко облекчен, не защото другият е беззащитен също като теб, **а защото знаеш, че не си сам, вече имаш подкрепа от човек, който знае как се чувстваш** и взаимно си влизате в положението. Може би историята на Фреди и Рудолф е същата- почувствали са един в друг общата съдба, която събира двама страдащи, понасящи последствията от постъпките си. Може би именно от това състрадание се ражда голямата и красивата любов, дори и вече в залеза на живота им. И все пак никога не е късно да обичаш, но е грях да не разбереш какво е това любов. След като Фреди си отива от този свят, Рудолф губи другаря си по съдба, губи любовта и състраданието, с които Бог облекчава ежедневието му и осмисля живота му. След тази загуба на всеки смисъл за борба със съдбата и живота, Рудолф губи желанието си за борба със съдбата и бъдещето и животът му угасва 13 месеца по-късно. Така за пореден път сме убедени, че истинската любов съществува, но за жалост много често ни открива твърде късно, когато съдбата ни е изиграла за пореден път и то безвъзвратно, неуспявайки да се насладим на любовта и вниманието, които ни обгръщат в последните мигове на живота ни.

